

- saata asi tagasi Üldkohtule esimeses astmes arutamiseks või teise võimalusena rahuldada esimeses astmes esitatud nõuded tervikuna;
- mõista esimese astme ja käesoleva menetluse kulud välja teiselt menetlusosaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab kolm etteheidet Üldkohtu 27. veebruari 2014. aasta määruse kohta.

Esimeses väites toob hageja esile, et Üldkohus eksis tõlgendades ELTL artiklit 236, personalieeskirjade⁽¹⁾ artikleid 90 ja 91 ning Euroopa Liidu ametnike ravikindlustuse ühist eeskirja. Esiteks väidab hageja, et vaidlustatud määrus rikub õigusnormi osas, milles Üldkohus otsustas, et Euroopa Kohtu endiste liikmete hagi ühisest ravikindlustusskeemist tulenevaid õigusi rikkunud meetmete peale kuulub üksnes ELTL artikli 263 kohaldamisalasse ja oleks tulnud esitada selles õigusnormis sätestatud kahekuulise tähtaja jooksul. Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta otsustas, et personalieeskirjade artikli 90 lõige 2 ei ole Euroopa Kohtu endiste liikmete suhtes kohaldatav.

Teises väites leiab hageja, et Üldkohus rikkus õigusnormi keeldudes kohaldamast kohtupraktikat vabandatava eksimuse kohta.

Kolmandas väites leiab hageja viimaks, et Üldkohtu kodukorra artikli 111 kohaldamisel on rikutud õigusnormi ja on tehtud menetlusviga. Hageja vaidlustab nimelt asjaolu, et Üldkohtule esitatud hagi liigitati „ilmselgelt” põhjendamatuks, mistõttu hageja ei saanud esitada oma seisukohta vastuvõetamatuse põhjuste kohta. Samuti rikkus Üldkohus hageja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele, kaitseõigust ja eelkõige õigust olla ära kuulatud ning õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 723/2004, millega muudetakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirju ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimusi (ELT L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02 lk 130).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Kreeka) 7. mail 2014 – Konstantinos Maistrellis versus justiits-, läbipaistvus- ja inimõiguste ministeerium

(Kohtuasi C-222/14)

(2014/C 235/11)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Simvulio tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Konstantinos Maistrellis

Vastustaja: justiits-, läbipaistvus- ja inimõiguste ministeerium

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivide 96/34/EÜ⁽¹⁾ ja 2006/54/EÜ⁽²⁾ sätteid, mis on käesolevas kohtuasjas kohaldatavad, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu seaduse 3528/2007 artikli 53 lõike 3 kolmanda lause vaidlusalune säte, mille kohaselt ei ole avaliku sektori mees töötajal, kelle naine ei tööta ega tegutse ühelgi kutsealal, õigust lapsehoolduspuhkusele, välja arvatud juhul, kui tema naist peetakse raske haiguse või puude tõttu võimetuks lapse eest hoolitsema?

⁽¹⁾ Nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiiv 96/34/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt lapsehoolduspuhkuse kohta sõlmitud raamkokkuleppe kohta (EÜT L 145, 19.6.1996, lk 4; ELT eriväljaanne 05/02, lk 285).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, 26.7.2006, lk 23).